

Ivo Chocholáč

Narodil se 28. října 1961 ve Frýdlantu v Čechách. Navštěvuje základní školu v Liberci, poté pokračuje na Střední ekonomické škole v Jablonci nad Nisou. V době svých středoškolských studií navštěvuje husitskou faru v Liberci, která se mu stává pod vedením faráře Štěpána Kláska duchovním azylem. V roce 1981 nastupuje na Pedagogickou fakultu v Ústí nad Labem. Zde organizuje kulturní život na vysokoškolských kolejích Vaňov a poprvé je podroben výslechu státní bezpečností. V roce 1983 studium přerušuje a pracuje jako topič na vysokoškolských kolejích.

V roce 1987 se seznamuje s katolickým knězem a lékařem Františkem Kubíčkem ve Frýdlantě v Čechách, kterého pravidelně navštěvuje a od kterého získává literaturu teologického a filozofického zaměření. V témže roce dokončuje magisterské studium učitelství geografie a ruský jazyk.

V roce 1986 se stal členem Jazzové sekce svazu hudebníků (SH) a účastní se jejich aktivit. V letech 1981-1988 byl podroben výslechům od bezpečnostních složek státu nejen ve věci Jazzové sekce, ale i jeho kulturních a jiných aktivit. Bylo mu opětovně vyhrožováno nedokončením vysoké školy a problémy se zaměstnáním.

Ve stejném roce nastupuje jako učitel na Obchodní akademii v Liberci. V červenci obdrží povolávací rozkaz a odjíždí vykonat základní vojenskou službu do Košic. V prosinci se mu narodí syn Jan. Z absolvování základní vojenské služby je počátkem roku 1988 předčasně uvolněn a následně ze zdravotních důvodů vyřazen.

V roce 1988 po uvolnění ze základní vojenské služby podepisuje petici za náboženskou svobodu Augustina Navrátila. V témže roce se opět vrací na Obchodní akademii v Liberci a zhruba po necelém roce odchází do Nové Paky, kde nastupuje jako učitel na Integrované škole. Na tomto pracovišti v lednu 1990 spoluzakládá občanské fórum. Působí zde zhruba tři čtvrtě roku a poté je přijat jako odborný pracovník zdejšího muzea.

Dokončuje také postgraduální studium na filozofické fakultě UK obor muzeologie se zaměřením pro historiky. V roce 1995 vytváří po konzultacích s tehdejšími řediteli muzea Miloslavem Bařinou a doktorem Kouřimským z Národního muzea v Praze scénář pro novou muzejní expozici Klenotnici drahých kamenů v Nové Pace. Zde také stojí jako spoluautor za expozicí věnované fenoménu spiritismu v Podkrkonoší, zaměřenou především na mediální kresbu.

Před rokem 1989 publikuje v některých samizdatech libereckého regionu. Po roce 1989 se zabývá fenoménem spiritismu v Podkrkonoší, kniha „Krkonoše, příroda, historie a život...“ z roku 2007 obsahuje jednu jeho kapitolu věnovanou právě tomuto fenoménu, dále vydává pod Městským muzeem v Nové Pace jako spoluautor publikaci "Spiritismus v Podkrkonoší" (rok 2004) a sám píše publikaci „Za skrytými poklady Podkrkonoší“ (rok 2004), kde se zabývá historií, sběrem a symbolikou podkrkonošských drahých kamenů. Vychází také celá řada jeho článků pod názvem "Malé zastavení" v místním časopisu Achát.

V roce 1996 zakládá občanské sdružení Open Art Nová Paka a organizuje spolu s ostatními festival Muzika Paka aneb kultura kraje v kraji blouznivců. Tento festival s mezinárodní účastí navštěvuje řada zajímavých osobností. Pod hlavičkou Open Artu Nová Paka spoluzakládá workshopy pro děti a mládež v obci Roškopov, kde také působí.

Před rokem 1989 jsou mu několikrát zamítnuty cesty do zahraničí. Podaří se mu navštívit v době vzestupu Solidarity polský Gdaňsk a festival alternativní kultury v Jaročině. Po několikerém odvolání je mu konečně dána výjezdní doložka do bývalé Jugoslávie. Celou cestu absolvuje stopem z Ústí nad Labem až do Dubrovníku. Po návratu z této cesty je podroben výsledku státní bezpečnosti v Ústí nad Labem.

Po roce 1989 konečně začíná cestovat. Jeho cesty vedou na Island, do Indonésie, Malajsie, Sýrie, Turecka a dalších zajímavých destinací. V těchto místech se pohybuje samostatně po vlastní ose. Po roce 2006 se mu narodily dcery Ela a Lucka. V roce 2008 vyučuje výběrový seminář na Gymnáziu v Nové Pace.

Po sedmnácti letech práce v muzeu v roce 2008 odchází učit na ZŠ Na Habru v Hořicích a dva roky také vyučuje na Střední průmyslové škole sochařské a kamenické v témže městě. Od roku 2014 začíná působit jako učitel na nově založeném soukromém gymnáziu v Hořicích. V roce 2015 vychází v nakladatelství Trigon Praha jeho knížka „Vezměte mě s sebou, Cesty“. V témže roce se stává ředitelem ZŠ Čistá u Horek, kde se snaží vytvořit novou koncepci vyučovacího procesu. Je ovlivněn především Waldorfskou pedagogikou a výukovým systémem Montessori. Po dvou letech působení v ředitelské funkci místo předává a dál se věnuje pedagogické činnosti.

Poté pomáhá založit soukromou školu zaměřenou na Montessori výuku ve Vrchlabí a stává se do jejího otevření a stabilizování jejím ředitelem.

V současnosti vyučuje na Hořickém gymnáziu a pracuje jako odborný pracovník muzea v Nové Pace, kde se zabývá výstavní činností a fenoménem spiritismu v Podkrkonoší, především mediální kresbou. Příležitostně pořádá pro zájemce přednášky na téma obrazu a paměti krajiny, spiritismus v Podkrkonoší.